

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обласного КСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 4 жовтня 1983 року

№ 118 (3313).

Ціна 2 коп.

Не скінчиться,
не застигне
і не ослабне, НІ НА МИТЬ,
напруженість плуга,
дихання заводу,
рух пера і ланцета!..

29 ВЕРЕСНЯ 1983 РОКУ. Цей день не всенародне свято, він не позначений червоним у календарі. 29 вересня — звичайний трудовий день одинадцяті п'ятирічки. День, з яких складається наше життя. Того дня, ти, молодий друже, як і завжди, вранці відправився на роботу чи в школу. А ввечері відвідав

кіно, прочитав книгу, подивився телерадіо чи просто побув у колі сім'ї. Але, шановний читачу, узявши сьогоднішній номер нашої газети, подумай, чим все ж був пам'ятним той день для тебе, товариші, колективу, в якому працюєш? Подумай, який твій внесок був твій внесок у виконання тих складних і відповідальних завдань, що стоять перед твоїм трудовим колективом, усією державою. Пам'ятай: ти молода людина і повинен завжди турбуватися, щоб внесок щодня був найвагомішим, потрібним.

Ти можеш заперечити, мовляв, що можна астигнути за день. Ні, молодий друже. Сьогодні ти перевищував денну норму на своєму робочому місці, одержав п'ятірку у школі, допоміг своєму товаришеві. Все це твій конкретний внесок у біографію року, третього року одинадцяті п'ятирічки, яка недавно відзначила свій тисячний день.

Сьогоднішній номер нашої газети — це розповідь

про одну добу нашої обласної комсомольської організації. Ти дізнаєшся, як прожили цей день твої ровесники, товариші по Спільці. Автограф доби залиши для тебе механізована ланка по вирощуванню кукурудзи колгоспу імені Фрунзе Кіровоградського району, яку очолює молодий комуніст В. Тимофеев, зміна гірників очисного вибою дільниці № 6 шахти «Верболозівська» (бригадир М. У. Рижов), КМК пекарів з Голованівського хлібозаводу (бригадир В. Делікатна). Взявши в руки сьогоднішній номер газети, ти прочитаєш про те, що вони встигли зробити, чому раділи, чим обурювалися, проти чого боролися. Скажімо, студенти і викладачі Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна 29 вересня на багатолюдному мітингу висловили свій протест проти мілітаристської політики імперіалізму, закликали всіх, кому дорогий мир, не допустити розв'язання нової світової війни, підтримали Заяву Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Ю. В. Андропова, схвалили миролюбну зовнішню політику КПРС і Радянського уряду. Їхній голос того дня влився в багатомільйонний голос усього радянського народу.

І все ж таки це незвичайний день — 29 вересня 1904 року народився Микола Островський, щоб прожити героїчне життя, щоб дати світові Павку Корчагіна — людину залізної волі, справжнього героя. Так М. Островський і через його твір «Як гартувалася сталь» Павка Корчагін стали символом революційного покоління комсомольців, прапором їх спадкоємців восьмидесятих років. То ж, ровеснику, рівний крок у житті на свого улюбленого героя, щоб... «не було нестерпно боляче за безцінно прожиті роки...». Наповни дні радістю творення, урочистістю пізнання. І тоді висвітлиться в пам'яті кожен день і кожна година величю життя і подвигів на благо рідної соціалістичної Батьківщини.

ЗАХИСТИТИ МИР!

У приміщенні механічного цеху Кіровоградського ремонтно-механічного заводу Укрремтресту відбувся мітинг на захист миру.

Його відкрив секретар партійної організації цеху Анатолій Павлович Соколов. Він нагадав, що цими днями було опубліковано в пресі й оголошено по радіо Заяву керівника Комуністичної партії і Радянської держави Ю. В. Андропова. Текст Заяви зачитав начальник механічного цеху Дмитро Семенович Котиков.

Слово надається партгрупоргу слюсарного відділку слюсарю-складальнику Валерію Єгоровичу Аверкіну:

— Ми люди мирної професії. Як і весь радянський народ, ми б хотіли спокійно працювати на благо рідної Вітчизни. Але деяким заокеанським нерівникам таке становище не до вподоби. Під усіма надуманими приводами американські мілітаристи намагаються розхитати фундамент миру. Впевнений, що наша партія, весь наш народ не дозволить паліям війни замахнутися на цілісність нашої держави, наших друзів і союзників. Радянському народові є що і чим захищати.

Наша бригада — одна з кращих на підприємстві. Давно опанувавши передові форми організації праці, ми робимо свій посильний внесок у зміцнення миру. Ми — за мир!

У своєму виступі член КПРС секретар комсомольської організації цеху бригадир комсомольсько-молодіжної бригади токарів Лідія Балицька сказала:

— Нині по всій нашій неосянній країні проходять мітинги, на яких радянські люди палко підтримують Заяву Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Ю. В. Андропова. Ми глибоко обурені мілітаристським курсом адміністрації США. Марш миру, проведений у цьому році, підтверджує устремління всіх прогресивних сил зберегти мир на Землі.

«Усі, хто підносить сьогодні свій голос проти безумної гонки озброєнь на захист миру, можуть бути впевнені, що на досягнення саме цих цілей спрямована політика Радянського Союзу...» Інші словами Юрій Володимирович Андропов підкреслює, що наша країна бажає жити в мирі з усіма державами, і, безперечно, зі США.

Від імені нашої бригади токарів хочу заповісти присутніх, що ми докладаємо максимум зусиль для зміцнення могутності нашої держави — оплоту миру на Землі. «ШІ ВІЙНИ! ХАЙ БУДЕ МИР!»

З виступу бригадира бригади токарів Неоніли Костянтинівни Яшан:

— Розгнуданий мілітаристський психоз, розв'язаний за океаном, не може не занепокоювати мільйони жителів планети, і в першу чергу наш миролюбний народ. Скільки страждань випало на його долю, скільки він пережив! І правильно підкреслює Юрій Володимирович Андропов: «Час би зрозуміти всім, кого це стосується, що безпеку нашої країни... ми зуміємо гарантувати за будь-яких умов».

Бригада, яку я очолюю, виробничі плани виконує не менш як на 125 процентів, неодноразово визнавалася переможцем соціалістичного змагання. Нині наш колектив уне працює в рахунок грудня. І сьогодні запевняю усіх присутніх: ми будемо працювати так, щоб зробити все можливе для відвернення загрози війни.

Резолюцію мітингу зачитав А. П. Соколов:

— Ми, трудівники механічного цеху, повністю схвалюємо Заяву Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Ю. В. Андропова і ту оцінку, що дана в ній мілітаристському курсу адміністрації США.

Ми гнівно засуджуємо агресивну політику США і НАТО в плані нарощування ядерних озброєнь, їх небажання вести серйозні, конструктивні переговори з питань припинення гонки озброєнь.

Нині всім зрозуміло, що шлях до безпеки один — скорочення ядерних арсеналів. Тож хай до голосу простих людей землі прислухаються керівники адміністрації США.

Ми, як і всі чесні люди Землі, переконані в тому, що ніякі протиріччя між державами, ніяка різниця в суспільному ладі, способі життя й ідеології не в змоззі заступити головну, спільну для всього людства необхідність — захистити, відстояти і зміцнити мир.

Присутні на мітингу одностайно схвалили ці слова.

А. БЕЗТАКА,
кор. «Молодого комунара».

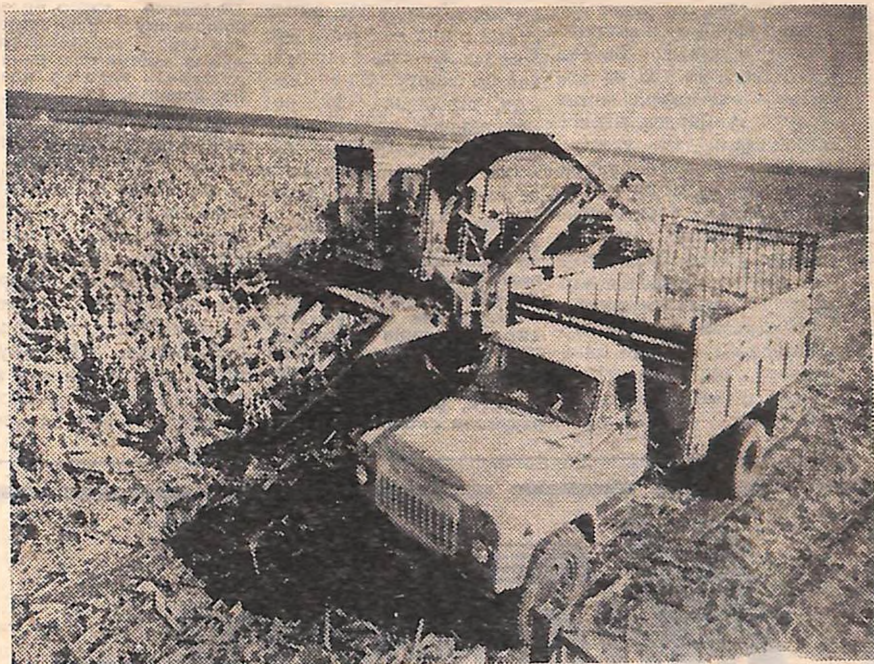
1. НА ЗЕМЛІ

ОДРАЗУ за селом, за ставом, за садом у гірних молодих тополях, одразу при врунах буїнозалеженої озимини — кукурудзяне поле. І хоч вітер ледве-ледве живий — поле не мовчить: кукурудза дуже чутлива на вітер. Ш-ш-ш...

Голова колгоспу Анатолій Володимирович Храпак, молодий ставний чоловік, виламує качан, легко і шелестко оббирає лущиння. Повні, дорідні зерна, жовтогарячі і тверді, вилушує на долоню.

— Врожай, — каже впевнено, єдине слово каже, а за ним відчуваєш і гордість за свою родючу землю, і радість за тих людей, що на цій землі трудяться.

На цій двохсотгектарній плантації працює механі-

Діє ще один ударний

зована ланка по вирощуванню кукурудзи, яку очолює молодий комуніст Валентин Тимофеев. Організована шістнадцятирічного року, ланка одразу ж, як кажуть, без розбігу взялася за діло. Хоча підготовка була: механізатори вже не перший рік вирощують кукурудзу за індустріальним методом.

— Проте початок — це не сім'я. Початок — сьогодні, коли до врожаю рік.

Цю фразу скаже Валентин. Він-бо знає її ціну. Вчора і позавчора ланковий вивозив у поле, на майбутній кукурудзяний лан під урожай наступного року, добрива. Ще до обжинків далеко а ти ау-

На знім. механізованої ланки ТИМОФЕЄВ; агрегат в загінці.

Фото В. ГРИБА.
(Закінчення на 2-й стор.).

Не скінчиться, не застигне і не ослабне, НІ НА МИТЬ, напруженість плуга, дихання заводу, рух пера і ланцета!..

Відбулися звітно-виборні збори в усіх первинних організаціях колгоспу імені Леніна Долинського району. Іде підготовка до загальноколгоспних. Дні перед зборами — час, коли члени комітету комсомолу господарства оцінюють зроблене за рік. Це й час для роздумів і складання планів на майбутнє. Своїми думками щодо участі комсомольців у житті села й колгоспу ділиться секретар комітету комсомолу заступник голови колгоспу по роботі з молоддю Василь БАБЕНКО.

ВЕЛИКА наша колгоспна організація — більше 180 сілчан об'єднує. Практично немає такої виробничої ділянки, де б вони не працювали. Три комсомольсько-молодіжні колективи маємо. Комсомольці беруть також активну участь у громадському житті села.

Порівняно недавно — напередодні жнив — до наших лав влилася ще 12 комсомольців, котрі навчалися за направленнями колгоспу в Новгородківському СПТУ № 6. Кожен із них переконливо довів, що не змарнував жодного дня навчання. Та й мали на кого рівнятися хлопці в роботі. Багате наше господарство на хороших механізаторів — таких, як комбайнер Леонід Навроченко з третьої бригади, як механізатори М. Г. Гопак із другої — переможець соціалістичного змагання, майстер «Золоті руки», Володимир Гаврилєнко, молодий комуніст, та інші товариші.

Є у впевненого дебюту наших новачків ще одна рушійна сила. Це постійна і міцна дружба колгоспної і шкільної комсомольсь-

ких організацій. При нашому комітеті було створено штаб всесоюзного походу «Комсомол — сільській школі». Тісно координують із ним свою діяльність члени педзагону. 16 комсомольців увійшло до складу сектора з профорієнтаційної роботи. Тут, правда, слід зауважити,

комітетів комсомолу колгоспу й сільської школи, де й намітили план та порядок проведення всіх цих заходів, умови організації змагання юних хліборобів і методів їх заохочення. Тут доречно буде додати, що тих школярів, які мали найбільше виходів (від 43 до 57), правління колгоспу нагородило туристичними путівками на круїз по Дніпру. 52 хлопчиків та дівчаток відпочивали

Алла Радченко проводила з активістами рейди по бережливості, по дотриманню дисципліни праці. Були виявлені недоліки, зокрема, несправність даху складу посівматеріалів (після сигналу «прожектористів» її усунуто), втрати пального і мастила на пункті заправки тощо. Активісти «КП» серйозно взялися за роботу з любителів хмільного. В об'єкті «КП» потрапили Володимир Пилипчук, Василь Захарченко. Пилипчук, наприклад, більше двох місяців майже піде не працював (всього 7 виходів на місяць мав). «Комсомольський прожектор» не лише прокріткував його, а й влаштував на роботу в будівельну бригаду, котра веде ремонтні роботи на свинокомплексі. Знайшлася робота й для Василя.

Комітет комсомолу не може не хвилювати, що найбільше порушенням праць в автогаражі господарства — тобто там, де організовано і наш найбільший КМК. Певно, тут недопрацювали не лише ми, а й керівник колективу М. П. Величко та секретар комсомольської організації Тетяна Мосналенко.

Природно, що школярі, які приходять на виробництво у період напружених польових робіт, бачать там не лише хороше, а й недоліки. Ми і не маємося приховувати їх. Наше завдання інше: зробити у сьогоднішніх учнів, а завтрашніх хліборобів активну життєву позицію, непримиренність до порушників. Тільки в цьому випадку ми можемо розраховувати на успіх.

В. БАБЕНКО,
секретар комітету комсомолу колгоспу імені Леніна.
Долинський район.

Задля ДНЯ завтрашнього

РОЗДУМИ ПЕРЕД ЗВІТНО-ВИБОРНИМИ ЗБОРАМИ

що минулого року не всі члени сектора працювали з повною віддачею, однак кращі з них — електрик Микола Мишиця, інструктор по спорту Євген Бондюк, викладач сільської музшколи Наталія Панченко — вели активну індивідуальну й масову роботу із сільськими школярами.

ЦИФРИ І ФАНТИ. Нинішнього літа загони юних творинників Кіровської середньої школи працювали на свинокомплексі й МТФ — хлопчини та дівчатка випасали корів і свиней. Юні землероби доглядали просапні культури, городники збирали овочі й фрукти. Всю цю роботу передували спільні засідання

за рахунок колгоспу в Рибаківці на Чорному морі, 12 — в піонертаборі. Шкільний табір праці та відпочинку зарекомендував себе якнайкраще. Ефективним наступного року передувати його на міжгосподарський.

Певно, у читачів після всього розказаного вище може скластися думка, що у нас немає ніяких проблем. На жаль, це не так. Новообраному комітетові комсомолу доведеться чимало працювати з порушниками трудової дисципліни, недобросовісними комсомольцями. За минулий рік начальник штабу колгоспного «Комсомольського прожектора» економіст

ХРОНІКА ДОБИ

НОВОМИРГОРОДСЬКИЙ РАЙОН. На Каптанівському цукровому заводі в комсомольській зміні Івана Григоровича Климентія відбулися комсомольські збори. Було вирішено 29 вересня — день народження І. Островського — ознаменувати ударною трудовою вахтою, їх почин підтримали і дві інші комсомольські зміни.

ОДУФОРІВСЬКИЙ РАЙОН. Понад 40 учасників форсування Дніпра, які представляли 62-у гагардійську стрілецьку дивізію, прибули в селище Куцєволівку. Сюди заїздили і члени групи «Полуноч» — учасники Всесоюзного походу по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу з міста Подольська Московської області, які зібрали архаїчні матеріали про 62-у гагардійську і випустили книгу.

Ветерани війни і шкільні разом з жителями села взяли участь у мітингу, в місцевій школі відбулися зустрічі з почесними гостями. Серед ветеранів багато хто побував у Куцєволівці після війни вперше. Під час екскурсії по місцях дніпровської переправи один із ветеранів впав на сарай, де він чотири десятиліття тому врятувався від смерті.

УСТИНІВСЬКИЙ РАЙОН. 29 вересня в області почався ударний тиждень по збиранню і заготовці овочів. Трудівники Устинівського району річне завдання по продажу державі овочів вже виконали на 104 проценти. Баштанник же культур зібрано в 20 разів більше запланованого.

УЛЬЯНОВСЬКИЙ РАЙОН. Понад 1300 школярів з усіх дев'ятинадцяти шкіл району зобов'язалися 29 вересня, в день народження миколи Островського, зібрати на полях 25 тонн овочів і очистити на тонах 500 тонн зернової кукурудзи. Юні корчагинці перевірили і це високе зобов'язання: в овочеховівці доставлено 27,4 тонни овочів і оброблено 518 тонн кукурудзи.

ПЕТРІВСЬКИЙ РАЙОН. 28 вересня в КМК виробничого швейного об'єднання «Україна» (майстер Марія Миколаївна Ісак, комсорг Ліябулз Дерев'янка) відбулися комсомольські збори. Члени колективу вирішили в честь дня народження Миколи Островського чергове дводенне завдання виконати вдвоє швидше. І це їм вдалося.

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

май про наступні. Та й хліборобів турботи. Ми стоїмо з головами колгоспу на краю землі, під стіною сятинської кукурудзи, і Анатолій Володимирович розповідає про те, як хлопці уклали договір із правління колгоспу на п'ятдесятицентний урожай, про посушливу весну і обережну сіялку про молодих членів ланки комсомольців Миколу Голуба, Юрія Оксаненка і Олександра Луша — хлопці переживали за своє поле, старались і чекали осені.

Осінь прийшла високою, високим небом, теплим сонячним вереснем. І в кінці місяця вдаривши приморозки, коли випувались останні бур'яни, вибригувались останні картоплини і тендітна година. Одна тільки кукурудза стояла спокійно, очікувало і світло, одна на весь чорно-зелений степ.

— Молоді самі просялись у ланку, — говорить А. В. Храпак. — У тракторній не перчили. Колектив добирали щоб, як часто пишуть, — молодість із досвідом...

«Херсонія» веде комуніст М. Ф. Шевченко. Працює без зупинки. Три томові ледве встигають відвозити качани і сплюснуту масу. «Не мавши ятнадцяти ходок» робити виступи, — так завдання ставить собі водій Іван Плужник.

— Хоч і норму виробітку треба перекрити (така вже вдача у хлібороба), але цифра для нас не самоціль, — ці слова теж належать В. Тимофєєву. — Не розгубити вирощене — ось про що слід дати самперед...

Слова господаря землі. Ім вірши. Бо кожне слово — зважене, продумане. Та й нема у хлібороба в такій короткий день часу на пусті розмови.

І знову беруть загін агрегатів, і знову віється сухе лушпиння в музов та гупають дорідні зерна в причіп, жовте зблискуючи під осіннім сонцем...

КОЛИ ВЕРСТАВСЯ НОМЕР. З господарства повідомлено, що 29 вересня механізована ланка по вирощуванню кукурудзи при нормі 6,1 збрала значисту на площі 8,6 гектарів.

В. ВАСИЛІВ,
Колгосп імені Фрунзе, Кіровоградський район.

2. ПІД ЗЕМЛЕЮ

Свято буде пізніше, коли дванадцятимісна клять, повискуючи, винесе нас на гору. Коли душ пружитиме наших плечі струменями і заохотить серце од надвисокої температури на горішній лавці у тісень-

Діє ще

пропахлій сосною фініській лавці. Коли ми подягнемось у своє і знаємо, що за спитиме вище крила, бо повискувати легко, перепитиме, наче й не самим собою. К

Молодість Землі Кіровоградської

2.

Орденом Трудового Червоного Прапора відзначена ударна робота комсомолу в роки першої п'ятирічки. Ті роки овіяні пафосом революційної романтики. Корчагинське завзяття, революційну свідомість принесли на заводи і фабрики комсомольці у солдатських шинелях і будьонівках, що повернулися з фронтів громадянської.

Разом із поняттям «п'ятирічка» в лексикон комсомольців заводу «Червона зірка» ввійшли слова «індустріалізація», «колективізація», «ударник». У 1929 році за іні-

ціативою сілчан на підприємстві проведено конкурс на кращого молодого виробничика. 127 комсомольців, які брали участь у конкурсі, були премійовані за високі трудові досягнення. Комсомольські активісти постійно пропагували ударницький рух. У цехах на спеціальних стендах вони повідомляли про трудові здобутки правофлангових, про впровадження раціоналізаторських пропозицій. Вже тоді у механічному та складальному цехах були створені 7 груп молодих раціоналізаторів, які об'єднували 76 комсомольців. Кінець весни 1929 ро-

ку став початком масового соціалістичного змагання. 22 травня в Єлисаветграді у приміщенні театру імені Т. Г. Шевченка (нині театр імені М. Л. Кропивницького) відбулася XIII окружна комсомольська конференція. На ній сілчані підбили підсумки роботи за десять років, вели мову про розгортання ударництва і руху за дострокове виконання п'ятирічки, завершення колективізації. У кінці 1929 року ударництво і соціалістичне змагання широко охопило всі цехи, бригади заводу «Червона зірка». Першими ударниками підприємства стали ком-

сомолец токар І. Іщенко, токар комсомольської бригади С. Лук'яненко.

З небаченим в історії трудовим ентузіазмом сілчані області в роки першої п'ятирічки борлися за підвищення продуктивності праці, зводили новобудови. За роки першої п'ятирічки, наприклад, обсяг валової продукції промисловості Олександрії зріс у 4 рази. Протягом цього періоду в Єлисаветграді було переобладнано заводи «Червона зірка» та «Червоний Профінтерн», уведено в експлуатацію районну електростанцію, шахту «Піонер», м'ясо-птихокомбінати, гудзикові і брикетну фабрики, заводи — хлібний, по переробці сої, комбінованих кормів, толевий. Було реконструйовано Сабліно-Знам'янський цукровий завод, споруджено олійні заводи в Новоукраїнці, Бобринці, Новій Празі, дріжджовий — у Малій Віссі, черепичний — у Новоукраїнці. У 1930 році у Заваллі Гайворонського району шахти та збагачувальна фабрика випустили першу продукцію.

Якщо в розвитку ін-

дустрії значних успіхів було досягнуто досить швидко, то в сільському господарстві відчувалося відставання. Адже воно, на противагу промисловості, базувалося на роздрібній, приватній власності. Настав час вивести на шлях колективізації не тільки будняків, а й середняків. Комуністи й комсомольці повели рішучу боротьбу з куркулями, пішли жити в сільську місцевість, щоб переконати селян у перевагах нового життя.

Вже в 1929 році до Єлисаветградського округу було направлено 265 перелових робітників — двадцятип'ятидесятників, дві третини яких становили комуністи і комсомольці. 166 кращих трудівників відрядили на село червонозоріаці. Вся республіка знала тоді ім'я комсомольця цього підприємства Івана Кривошеї. До його приїзду в комуні «Родина» Татаровської сільради (нині село Комишувате Новоукраїнського району) діяла банда. Під керівництвом елисаветградця селяни знешкодили куркулів і організували колгосп «Шлях Леніна». І Криво-

шея створив комсомольський осередок, залучив усіх колгоспників до соціалістичного змагання. Саме в цьому колективі в кінці першої п'ятирічки почав свій трудовий шлях О. В. Гаврилов — тепер знатний хлібороб, двічі Герой Соціалістичної Праці.

29 ЖОВТНЯ — ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ КОМСОМОЛУ

ПЕРЕКЛИК П'ЯТИРІЧОК

У Шостаківці, Помічній, Шаровому, Трепіві, Плетеному Гайку в 1929 році почалося будівництво МТС. Більшість підприємств нашої області свою першу п'ятирічку виконали за 4 роки, а колектив «Червоної зірки», «Червоного Профінтерну» — за три.

Ю. ЛІВАШНИКОВ.

ких осередків. У далекі роки громадянської війни, коли винищувалося питання — чи не бути державі робітників і селян, його члени стали під прапор Спілки Комуністичної Молоді, під прапор Леніна, покладали початок новим традиціям. Одна з них — відзначати ударною працею кожне свято — народилася в роки перших п'ятирічок. Яскраво аро-

СПАД

Юнаки і дівчата заводу «Червона зірка» гордяться історією своєї комсомольської організації, яка веде родовід від одного з перших у місті комсомольсь-

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

май про наступні. Такі у хліборобів турботи.

Ми стоїмо з головою колгоспу на крадіжках, під стіною сягають кукурудзи, і Анатолій Володирич розповідає про те, як хлопці уклали договір із правлінням колгоспу на п'ятдесятикентнерний урожай, про посушливу весну і обережну сівбу.

Осіннь прийшла високим-високим небом, теплим сонячним вереснем. І лише в кінці місяця вдарили перші приморозки, коли випуналися останні буряки, виборувалися останні картоплини і тендітна горюдина. Одна тільки кукурудза стояла спокійно, очікувано і світло, одна на весь чорно-зелений степ.

Молоді самі просилися у ланку, — говорить А. В. Храпак. — У тракторній не перечили. Колектив добирали щоб, як то часто пишуть, — молодість із досвідом...

«Херсонця» веде комуніст М. Ф. Шевченко. Працює без зупинки. Три томові ледве встигають відвозити качани і силосну масу. «Не б'є як п'ятнадцять ходок треба встигнути», — таке завдання ставить собі, водій Іван Плузник.

Хоч і норму виробітку треба перебити (така вже звичка у хлібороба), але цифра для нас не самоціль, — ці слова теж належать В. Тимофєєву. — Не розгубити врожаю — ось про що слід дбати наперед...

Слова господаря землі. Ім вірши. Бо кожне слово — зважене, продумане. Та й нема у хлібороба в такий короткий день часу на пусті розмови.

І знову беруть загінку агрегати, і знову віється сухе дупиння в кузов та гупають дорідні качани в причіп, жовте зблискуючи під осіннім сонцем...

КОЛИ ВЕРСТАВСЯ НОМЕР. З господарства подзвонили, що 29 вересня механізована ланка по вирощуванню кукурудзи при нормі 6,1 збрала на чистоту на площі 8,6 гектарів.

В. ВАСИЛІВ. Колгосп імені Фрунзе, Кіровоградський район.

2. ПІД ЗЕМЛЕЮ

Свято буде пізніше, коли дванадцятимісна кліть, повиснувши, внесе нас на-гора. Коли душ пражитиме наші плечі пружними струменями і захопить серце од надвисокої температури на горішній лавці у тісень-

гілля, нас нагують борцем, котлетами і пряженим молоком...

Тоді буде свято. Через чотири години. А зараз ми йдемо головним штреком строго на південь од ствола, і вітер дме нам у спину.

Задум написати репортаж з-під землі виник у нас по дорозі до шахтарського містечка. Виник і одразу захопив так, що ні про що інше ми уже не думали — навіть про те, як доведеться фотографувати без лампи-спалаху. Передбачали ми й те, що бесіда під землею не може бути не те що довгою, а й кривиною, дивою — кожна хвилинка в забой на рахунок, та й не для балачок бускаються на стомитому глибини. Але хотілось нам відчувати шахту — відчуття її гостроти, як це буває завжди, коли щось відкриваєш.

Йдемо до 35-ї лави, що знаходиться за п'ять-шість кілометрів від спуску в шахту. Шлях чималенький, тому не розкачумось — одразу беремо високої темп. Шахтарі до рогу до лави долають значно швидше — у вагонетках (їх тут називають каруци), ми вирішили пішки. Наш провідник — секретар комсомольської органі-

постійно підштовхують — кортять позмагатися з іншими комсомольськими молодіжниками, — зізнається В. Погребняк. — І не тільки з місцевими, а й із сусідніх шахт.

А потенціал у колективу справді високий — майже щомісяця перехідний прапор переможиці соціалістичного змагання вручають дільниці № 6...

Ми вже довго йдемо південно-східним транспортувальним штреком. Час від часу нам зустрічаються шахтарі. Вони одриваються на мить од роботи, і наші лампочки висвітлюють їхні білозубі посмішки — Віктора тут знають усі.

— Он уже й лава, — киває Погребняк, — бачите, червоною ліхтар горить.

Хлопці, не зупиняючи комбайна, зустрічають нас радо, кепкують. Шахтарі — народ дотепний, у цьому нам траплялась не раз пагода пересвідчитись.

Коротке знайомство, коротка інформація про хід трудового дня. Йі дає один із найкращих спеціалістів на «Верболозівській» комсомолець Валерій Месков: — Збираємось третій захід почати комбайном, а до кінця зміни ще далеко.

Так що готові, як кажуть, на рекорд.

Рівномірно, посуваючись уздовж лави, обертається шпек комбайна, безперерійно відбирає крихкі шматки вугілля транспортна стрічка і несе штреками, несе на-гора. Невідривно (навіть коли ми спрямовуємо свої ліхтари, аби сфотографувати за роботою) трудяться молоді гірники Євген Штанько, Микола Краусець, Віктор Лисков, Володимир Анісов та інші шахтарі. Зміна йде на рекорд.

А ми вертасмо. До сонця, до квітв. І такою довгою здається нам дорога обчя реном, якою котять і коять вагонетки, так кортять на-гора! Для нас незвичних до такої глибини, повернення — справді свято. І це вагомішими здаються нам оті рекорди, на які щодня, щогодини ідуть олександрійські гірники.

В. ГРИБ (фото). В. БОНДАР. м. Олександрія. КОЛИ ВЕРСТАВСЯ НОМЕР. З шахти «Верболозівської» нам подзвонили: 29 вересня зміна гірників очисного вибою дільниці № 6 (бригадир зміни М. І. Рижов) видала на-гора 260 тонн вугілля при завданні 215.

Діє ще один ударний

пропахлій сосною фіяської лаві. Коли ми зодягнемось у своє і здачине, що за спиною виросли крила, бо почуватимось легко, п'янно, наче й не самим со-

бою. Коли у «капторці» Марія Марківна прийме од нас акуратно складені і зв'язані у вузлик наші тимчасові (шахтарські) обладунки, прийме і заплітне: «Ну що, солодкий

хліб шахтарський?», а ми усміхнемось їй у відповідь зморено-радісними посмішками. Коли у «Ластівці», ідальні відділу робітничого постачання об'єднання «Олександрівчу-

зації шахти «Верболозівської» Віктор Погребняк — знає тут кожен крок: три з половиною роки працює у шахті електрослюсарем. І хода у нього вперевна, хода господаря. Особливо це відчуватиметься, коли лави, близько до лави, подушшає жарко і на голямі й ми обережно будемо намагаючись твердо, коли подекуди треба буде обминути (а то й пройти крізь нього) холодний водянний душ, і ми втягуватимемо голову в плечі. Віктор на такі дрібниці не звертає уваги. «Шахта є шахта», — каже він і нам ця багальна фраза говорить багато.

У 35-й лаві зараз працює зміна гірників очисного вибою, яку очолює М. І. Рижов.

Всі зміни без винятку складаються переважно з молоді. Є тут і досвідчені шахтарі, вони обов'язково мають бути, як ось у цій — крім Рижова, ще О. М. Юфітенко, але більше молодих. І якщо на цій дільниці ще не чиниться жоден КМК, то це чисто паперова формальність. Дільницю з виробничої необхідності створено всього сім місяців тому. Тож КМК — напередодні свого народження. — Хлопці мене самого

шея створив комсомольський осередок, залучив усіх колгоспників до соціалістичного змагання. Саме в цьому колективі в кінці першої п'ятирічки почав свій трудовий шлях О. В. Погребняк — тепер знаятий шахтар, двічі Герой Соціалістичної Праці.

29 ЖОВТНЯ — ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ КОМСОМОЛУ. Includes an image of a Lenin Order ribbon.

У Шостаківці, Помічній, Шаровому, Трелівці, Плетеному в 1929 році почався будівництво МТС. Більшість підприємств нашої області свою першу п'ятирічку виконали за 4 роки, а колективи «Червоної зірки», «Червоного Профінтерну» — за три.

Ю. ЛІВАШНИКОВ.

СПАДКОЄМЦІ

Юнаки і дівчата заводу «Червоної зірки» гордяться історією своєї комсомольської організації, яка веде родовід від одного з перших у місті комсомольсь-

явилася ця традиція 29 вересня, коли країна відзначала 79-річчя з дня народження М. Острозького. Цього дня на ударну корчагінську вахту стали майже дві тисячі комсомольців підприємства.

Для червонозорівців стало звичним на своїх звітно-виборних зборах не тільки підбивати підсумки роботи за звітний період, а й накреслювати плани. Протягом вересня у 126 комсомольських групах заводу завершилися звіти і вибори. У кожному осередку спільно розглянули питання про відзначення дня народження Миколи Острозького. Комсомольці групи термічною дільниці механоскладального цеху № 18, де працює комсомол Ігор Сенченко, та групи формувальної дільниці ливарного цеху сірого чавуну (групкомсорг Станіслав Козуб) вирішили 29 вересня виконати завдання на 130 процентів. Ініціаторів підтримали майже всі групи.

З радісним настроєм цього дня переступили поріг прохідної юнаки і дівчата. На території заводу, в цехах полум'яних заклики «Працювати ударно, по-корчагінськи!» і кожен намагався віддатися роботі сповна.

Особливе напруження панувало в комсомольсько-молодіжній бригаді імені XIX з'їзду ВЛКСМ (керівник О. Попов). При завданні виготовити 100 підніжних дощок до зернової сівалки юнаки щозміни виготовляють 130-135. А цього дня групкомсорг Микола Дорощ доповів завком комсомолу: виготовлено 150 виробів. Відзначалися молоді комуністи А. Суржиков, А. Мозговий.

Святкування дня народження М. Острозького для молодих червонозорівців стало перевіркою того, як спадкоємці героїв перших п'ятирічок несуть далі естафету комсомольської слави.

130 процентів і грудяться вже в рахунок лютого наступного року, 85 процентів продукції здає з першого пред'явлення, зсекономив із початку року матеріалів на 140 карбованців. На зменшення матеріалів бригада працювала під час корчагінської вахти. Після зміни групкомсорг Сергій Чабанюк рапортував: колектив виконав завдання на 148 процентів.

Ю. ДНІПРОВСЬКИЙ.

ПОЛУМ'Я КОРЧАГІНСЬКИХ ГЕРОІВ

Ім'я людини, чий портрет вміщено при вході до школи, знають усі. Піонерській дружині СШ № 5 м. Світловодська пощастило особливо — вона названа іменем вихованця комсомолу України, прекрасної людини, письменника Миколи Острозького.

Чим живуть хлопчики і дівчатка з червоними галстуками на грудях п'ятої Світловодської школи сьогодні. Ми завітали в десятирічку і стали учасниками урочистого збору дружини, який болю присвячено дню народження М. Острозького. Кожен закін, а й у дружині — шістнадцять, відрпортував про готовність до проведення збору, про свої успіхи у навчанні і праці, з усього сказаного і почутого можна зробити висновок: старанність і особлива працелюбність — найхарактерніші риси, притаманні кожному піонерів дружини, яка вже кілька років підряд правофлангова в місті і районі.

Взяти хоча б минуле літо. Хлопчики шостих і сьомих класів прекрасно потрудилися в міжколгоспному тепличному господарстві, шкільних ремонтних бригадах. Про результати їхньої праці багато говорити не доводиться. Зроблено 3,5 тисячі тарних ящиків, 600 карбованців перераховано до Фонду миру. Дівчатка теж не нудьгували. Вони на період літніх канікул стали інструкторами по плаванию і загоновими вожатами у шкільному піонерському таборі «Ластівка», де відпочивали і юні світловодці, і їхні ровесники з далекого Архангелськ.

Про участь у Веселій екскурсії «Літопис Великої Вітчизняної» треба сказати окремо. Загін червоних слідопитів активно діє у своєму прикільному мікрорайоні. Всі архівні документи, фотографії, газети, репродукції перетворилися в експонат шкільного музею бойової слави, що відкрився два роки тому. Найбільше тут зібрано матеріалів про колишнього воїна 32-го гвардійського корпусу, що визволив Світловодськ від німецько-фашистських загарників. Відчутну допомогу у цьому надає піонеррам колишній комсорг 601 гвардійської стрілецької дивізії Мансур Платулович Абдулі. Для нього — в мирний час шахтаря, на війні — мінометника, учасника боїв за Сталінград, потім переправив через Дніпро — кіровоградська земля священна.

Героїв роману «Як гартувалася сталь» знають усі учні школи. А вперше діти познайомилися з ними у шкільній бібліотеці.

Не пам'ятаю, щоб хоч один із примічників творів Миколи Острозького залежувався б на полицях. Причому цікавляться ними не тільки десятикласники, в яких творчість письменника йде по назвальної програмі, — розповідає бібліотекар Валентина Олександрівна Опришко. — Цікавляться романом «Як гартувалася сталь» хлопчики і дівчатка піонерських класів. А для Зої Гудимович, Люди Даниленко, Сергія Сутаки, Дмитра Сачкова Павка Корчагін — найулюбленіший герой.

Вирує життя у піонерській дружині, що носить ім'я М. Острозького. Так і повинно бути у тих, хто носить у своїх серцях полум'я корчагінських героїв.

Т. СТОРОЖУК. м. Світловодськ.

Їхні руки творять хліб

Комсомольсько-молодіжна бригада Віри Делікатної на Голованівському хлібозаводі існує не так давно, але свою біографію почала із вагомих трудових здобутків, залишивши про себе на понині докази і сьогоднішньої продукції, яку дає зміна Віри Делікатної, чиям ім'ям пошанується в цьому заводі під керівництвом Катерини Андрівни Крисько, з якою, до речі, змагається КМК.

Із чаші готова маса потрапляє в тисодилительну машину. Біля неї працюють Тетяна Шевчук та Людмила Бубак. Призначення цієї машини — дістати всю масу на порці пінної вугі. Дівчатка швидко і врівно заповнюють форми у спеціальній шафі, де палиниці 40-45 хвилин «продостають», набираються сили і скваги. І аж тоді настає черга пекарів Людмили Марченко, Галини Скрипник, Тамари Старой. Гаряча піч паїть жаром і безперервно приймає в своє лоно чергову партію майбутніх хлібів.

Через п'ятдесят хвилин вони будуть готові, а доповні давати по-найоміш, трохи близько з КМК. Працює бригада за єдиним порядком — самі дівчата вирішили переїхати на таку форму праці. Було це в червні минулого року.

Переваги прогресивної форми праці невдоволи арозуміли всі у хлібоцеху, і ніни кожної з чотирьох змін працює за єдиним порядком. Великим трудовим досягненням комсомольсько-молодіжного колективу Віри Делікатної сприяє ділове соціалістичне змагання з бригадою ветеранів і А. Крисько. Постійно підбиваються підсумки. У першому кварталі попереднього року комсомольці, а другий квартал — за зміною Катерини Андрівни. Отже працювати спільними вміють. Минув зазначений час, і укладальниця Людмила Даченко готує пішні палиниці до відправлення в торгові точки району.

Закінчення роботи зміни комсомольсько-молодіжного колективу Віри Делікатної. Завдання виконали на 120 процентів. О. СКРИТАНЬ, спецкор «Молодого комунару», м. Голованівськ.

Орієнтир взаєморозуміння

НАВЧИТИ людину бути щасливою не можна, але виховати її так, щоб вона могла бути щасливою — необхідно. Ця мудра істина беззаперечна. І, мабуть, вона найточніше визначає головне завдання нового експериментального курсу «Етика і психологія сімейного життя», введеного у навчальну програму середніх професійно-технічних училищ з минулого навчального року. Метою цього курсу є формування у молоді готовності до майбутнього сімейного життя і виховання дітей. Недаремно серед основних завдань соціально-економічного розвитку нашої країни на наступне десятиліття ХХУІ з'їзд КПРС поставив і таке: «... сприяти зміцненню сім'ї як важливої ланки соціалістичного суспільства».

В останні дні вересня у Кіровограді відбувся республіканський семінар викладачів цього експериментального курсу. Люди, яким довірено читати такий важливий і водночас делікатний предмет, зібралися для того, щоб обмінятися досвідом виховання у підлітків культури по-

чуттів, а також проконсультуватися у спеціалістів із цих проблем. Ці ж питання стали темою розмови за круглим столом, яка відбулася 29 вересня в МПТУ № 2 м. Кіровограда.

У розмові взяли участь Олег Миколайович Марачковський, начальник республіканського управління викладання суспільних дисциплін, виховної роботи та житлово-побутового обслуговування учнів профтехосвіти, Олександр Валерійович Атемасов, старший викладач кафедри психології Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна, кандидат психологічних наук, Юрій Петрович Сурмін, в. о. доцента Кіровоградського педінституту, кандидат філософських наук, Когут Тетяна Петрівна, лікар-психіатр, аспірант Харківського інституту психіатрії і неврології. Роман Абрамович Веєр, завідувачий жіночою консультацією міської лікарні № 2, Алла Іванівна Терхунова, лікар-педіатр Будинку немовляти.

чуття дуже сильне за емоційним станом. Тож, мабуть, найнебезпечніше, коли за кохання приймають саме пристрасть. А це нерідко трапляється з підлітками і через брак життєвого досвіду, і через відсутність елементарних знань. Заноханість базується на моральних почуттях людини, а пристрасть частіше на фізичних. В цьому її найбільша небезпека.

Р. А. БЕЄР: — Людям моєї професії доводиться мати справу вже з результатом тієї пристрасті, про яку тільки що говорили. Іноді нашими пацієнтами стають дуже юні дівчата. Приходять самі, з мамами чи навіть зі своїми обранцями. І знаєєт, що найбільше в них враняє? Відсутність відповідальності за свої вчинки. На жаль, для частини молоді духовна спорідненість, спільність поглядів, інтересів — щось другорядне. Коли ж моральна основа у стосунках молодих людей відсутня, то про яку відповідальність може йти мова? Ось на це у першу чергу слід звертати увагу викладачам курсу.

А. І. ТЕРХУНОВА: Хочу, щоб не було у нас понинішніх дітей. Як правило, вони — плід тієї бездумності і безвідповідальності. У дитини повинні бути люблячі і турботливі батьки. Це найперша і найнеобхідніша умо-

О. М. МАРАЧКОВСЬКИЙ: — Важливе місце у справі виховання підрастаючого покоління займає проблема підготовки молодих людей до майбутнього сімейного життя. Вирішенню її покликаний сприяти курс «Етика і психологія сімейного життя», впровадженний в 55 навчальних закладах профтехосвіти республіки. Настав час серйозно зайнятися формуванням у юнаків і дівчат потреби у створенні сім'ї, готовності до вступу в шлюб, уміння правильно будувати внутрішній відно-

сини і виховувати майбутніх дітей.

У ході читання експериментального курсу були впроваджені різноманітні форми і методи навчання і виховання учнів — уроки-лекції, бесіди, диспут, конференція по прочитаній книзі чи переглянутому кінофільму. Найчастіше заняття проводились у формі довірливих бесід, відвертої розмови. При цьому широко використовувалась анкетування, створення ігрових проблемних ситуацій.

викладання, вирішити, що у нас добре, а що ще потребує вдосконалення. Виник ряд питань. Думастесь, спеціалісти, що зібралися для розмови, допоможуть нам розібратися у них.

О. В. АТЕМАСОВ: — У розмовах і дискусіях з учасниками семінару виявилось, що основи моральних відносин юнаків і дівчат хвилюють викладачів найбільше. Кожен сказав, що основою основи моральних відносин юнаків і дівчат є кохання. Запитайте тих, що вступають у шлюб, і дев'яносто дев'ять процентів із них від-

повідь, що приводом до одруження було кохання. Але, як відомо, останнім часом кількість розлучень у деяких регіонах нашої країни різко зростає. А люди, що кохають одне одного не розлучаються. Отже, часто за кохання приймають щось інше, ну, наприклад, закоханість чи симпатію. Ці почуття можуть бути сильними, імпульсивними, але, на жаль, недовготривалими.

Т. П. КОГУТ: — Ви правильно помітили, що симпатія, закоханість — почуття недовготривалі. Це недовготриваліше пристрасть — по-

ва для виховання здорового (морально і фізично) громадянина. У ході викладання експериментального курсу колектив учнів Кіровоградського МПТУ № 2 виступив ініціатором почину «Турботу вихованців ПТУ — вихованцям дитячих будинків». Його підхопили ТУ № 4, ТУ № 6, які надають велику шефську допомогу Будинку немовляти. Учні зробили ремонт кімнати однієї з груп, прибрали приміщення, благоустроїли територію. Думастесь, ця допомога мала неблизьке виховне значення для підлітків.

Ю. П. СУРМІН: — Можливо, у нашій короткій розмові і не вдалося розглянути всього. Але те, що знаання, які входять в програму експериментального курсу «Етика і психологія сімейного життя», необхідно давати молодим людям — безсумнівно. Причому давати кваліфіковано, з урахуванням конкретної аудиторії і нагальних потреб дня. Бо, як відомо, неправильні знання гірше, ніж незнання. Тому не варто обходити мовчанням питання, що ставлять підлітки. Курс має стати важливим етапом всієї багатогранної роботи комуністичного виховання підрастаючого покоління. Адже від того, чи зможе людина організувати своє життя в сім'ї, правильно виховати дітей, залежить життя всього нашого суспільства.

Розмову записала Л. ЯРМОЛЕНКО.

— Вже півроку ставимо цю п'єсу, а цього разу зіграли найкраще, — сказала режисер вистави Таміла Микитівна Москаленко.

Сплеск емоцій, настроїв, патхнення? Чи закономірний результат шліфування акторської гри? Мабуть, і те, й інше. Для самодіяльних митців гра на сцені — це передусім радість спілкування з мистецтвом, духовна єдність зі своїми героями, співпереживання

до роботи на самодіяльній сцені з подвійним ентузіазмом.

Дещо підказала інтуїція, дещо — саме життя, а дещо й досвід. Та головне — вміння пропускати через себе і біль, і радість, уміння відчувати настрої людей, уміння знайти підхід до кожного. Останнє особливо важливо, коли йдеться про самодіяльну творчість. Адже щоб людям після трудового дня хоті-

Левницького, з радянської драматургії — «Трибунал» А. Макайконка, «Юність батьків» Б. Горбатова, «Фортуна» М. Зарудного, «Чне ж то весілля?» О. Коломійця, «В ім'я живих» М. Бабенка та М. Ішковой, близько тридцяти одноактних п'єс.

Люди різного віку і різних професій приходять у колектив. Ось, Олександр Іванович Євпак — тракторист колгоспу імені Шевченка. Його портрет знаходиться на колгоспній Дошці пошани. Та й захоплення театром у нього стає — вже десять років він грає на сцені. Прийшла за ним до самодіяльного театру і дружина, Марія Миколаївна, техробітниця клубу імені Т. Шевченка. Трактористам працюють Микола Федорович Олександрів і Микола Васильович Шербаков. Петро Васильович Чолпан та Іван Олександрович Кошєєв — інженери колгоспу «Перше травня». Світлана Іванівна Шаповал — бухгалтер колгоспу імені Т. Шевченка, Микола Іванович Добров — завскладом, Софія Василівна Савченко — продавця магазину, молоде подружжя Олена та Микола Козаки працюють у будинку культури. Микола має гарний слух, грає на кількох інструментах, тому, окрім акторських ролей, на ньому ще й музичне оформлення вистав.

Серед старшокласників місцевої школи багато бажаючих грати на сцені. Враховуючи це, В. Д. Москаленко організував при будинку культури дитячу театральну студію. Вісімнадцять юних акторів уже рік пізнають секрети аматорського мистецтва. Справжні акторські задатки, як вважає їх наставник, мають п'ятикласниця Люба Біжан, семикласник Петро Голбан, дев'ятикласники Леонід Супрун та Ігор Сакара. До жовтневих свят Валерій Дмитрович зі своїми вихованцями готує п'єсу

М. Кравченка «Червона ракета». Пішанобридці люблять свій самодіяльний театр.

29 вересня, у день сторіччя легендарного письменника Миколи Островського, молодь і школярі села зібралися вшанувати пам'ять великого письменника, чия творчість надихає і сьогоднішні покоління молодих на подвиги, нові трудові звершення.

Творчий звіт до цієї події підготував і пішанобридський театральний колектив. Хто знає, може й з їхньої сцени колись заговорить пристрасний Корчагін. В усякому випадку є такий задум.

У цьому році Пішанобридський самодіяльний колектив зайняв друге місце у конкурсі народних самодіяльних театрів і драматичних колективів державних клубних закладів. 18 вересня ставили «Саатанія на Гончарівці» у Кіровограді на заключному конкурсі обласного зонального огляду «Театральної весні». Сьогодні колектив живе новими задумами, творчими планами.

Прощаючись із аматорами, взяла на пам'ять афішу вистави дипломанта обласних конкурсів Пішанобридського самодіяльного театру. Про злібних і захоплених своєю справою людей нагадають мені титри: «В ролях: кращий самодіяльний актор району Валерій Москаленко... кращий культурпрацівник району Таміла Москаленко... кращий самодіяльний актор району Олександр Євпак...» Вони і їхні товариші своєю грою створюють людям гарний настрій, змушують їх від душі сміятися і плакати. Коли така ж афіша покличе одного вечора до клубу глядачів, то нехай актори знову зможуть сказати після вистави: «Цього разу ми грали найкраще».

Л. БОРИСОВА.
Добровеличківський район.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

ВІВТОРОК

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — Новини. 8.20 — Науково-популярні фільми «В морях твоєї дороги», «Олексій Саврасов», «Стелаж Кавказу». 9.05 — Мультифільм «Під одним дахом», «Вібігон». 9.40 — Телефільм «Д'Артаньян і три мушкетери». 2 серія. 11.15 — Грає симфонічний оркестр телебачення і радіо Вірменії. 11.35 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — П'ятирічка — справа кожного. Док. фільм. 15.40 — Грає лауреат міжнародного конкурсу ім. П. Чайковського Д. Гайдук (фортепіано). 16.00 — Тележурнал «Школа Кобахідзе». 16.30 — Новини. 16.35 — Стадіон для всіх. 17.05 — Розповідають наші кореспонденти. 17.35 — Разом дружина сім'я. 18.00 — Наука і життя. 18.30 — Веселі нотки. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Наш сад. 19.30 — Чемпіонат СРСР з хокею. «Торпедо» — ЦСКА. 2 і 3 періоди. В перерві — Новини і спортивна інформація. 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм «Квіти лугови». 23.00 — Сьогодні у світі.

▲ УТ

10.00 — Актуальна камера. 10.35 — Ранковий концерт. 11.15 — Телефільм. 11.40 — «Шкільний екран». 7 клас. Історія. 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — Науково-популярний телефільм «Космос. Проблеми, перспективи, мрії». 17.00 — Гарячий щез республіки. 17.30 — ЮТ-83. 18.00 — Телефільм. 18.30 — «Екран запрошує». (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «3 людьми і для людей». 20.15 — Документальна кінопрограма. 20.45 — «На добраніч, дити». 21.00 — «Час». 21.35 — «Через обставини, що склалися». Передача перша. 22.30 — Художній телефільм «Юркові свтанки». 1 серія. 23.40 — Новини.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Док. телефільм «Освітлення наменом». 8.35, 9.35 — Фізика. 10 кл. 9.05, 13.20 — Французька мова. 10.05 — Учням ПТУ. Естетичне виховання. Соціалістичний реалізм. 10.35, 11.40 — Ботаніка. 5 кл. 10.55 — Науково-популярний фільм «Медобори». 11.10 — Шахова школа. 12.00 — Казки О. Пушкіна. 4 кл. 12.30 — Природознавство. 3 кл. 12.50 — Історія. 8 кл. 13.50 — Знай і умій. 14.35 — Героїні п'єс О. Островського. 2 частина. 15.30 — Новини. 18.00 — Новини. 18.20 — Док. фільм «Старинки». 18.30 — Спорт за тиждень. 10.00 — Док. теле-

фільм «Чому не співає Фейруз?» 20.00 — Вечірня поезія. «Чарівний екран». 20.15 — Обличчя друзів. 21.00 — «Час». 21.35 — Концерт дуету гітаристів Р. І. Д. Лос Брільянтес (Аргентина). 22.25 — Новини.

СЕРЕДА

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — Новини. 8.20 — Клуб мандрівників. 8.20 — Телефільм «Д'Артаньян і три мушкетери». 3 серія. 10.30 — Народні мелодії. 10.45 — Док. телефільми «Професія — бригадир. Бригадирські турботи». «Мої пацієнти». 11.30 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — «Комуністи 80-х». Док. телефільми «Роздуми з приводу...», «Вас вітає командир корабля». 15.45 — Відгукіться, сурмачі! 16.30 — Новини. 16.35 — Російська мова. 17.05 — Адреси молодих. 17.35 — Мультифільм «Весела карусель». 17.45 — Людина — господар на землі. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Відбірковий матч олімпійського турніру з футболу. Збірна Греції — збірна СРСР. 20.45 — Янчо хочеш бути здоровим. 21.00 — «Час». 21.35 — Ширше коло! 23.00 — Сьогодні у світі.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Телефільм «Потаємний світ гобелена». 8.35, 9.35 — Суспільствознавство. 10 кл. «КПРС — партія робітничого класу, всього радянського народу». 9.05, 13.15 — Німецька мова. 10.05 — Мистецтво Стародавнього Сходу. 10.35. 11.40 — М. Гоголь. «Тарас Бульба». 6 кл. 11.05 — Для вас, батьки. 12.10 — Астрономія. Практичне застосування астрономії. 12.40 — Чи знаєш ти закон? 13.45 — Твоя лєнінська бібліотека. «Завдання Сплок молоді». 14.25 — Люди кажуть спасибі». Теленарис. 14.55 — М. Горький. Нариси про Америку. 15.30 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — Концерт для скрипки з оркестром І. Брамса у виконанні народного артиста РРФСР В. Третьякова і Державного симфонічного оркестру СРСР. 19.00 — Зустріч школярів з Героєм Соціалістичної Праці депутатом Верховної Ради УРСР, головою колгоспу ім. Кірова Миколаївської області М. М. Рябоволком. 20.00 — Вечірня поезія. 20.15 — V Міжнародний фестиваль творчості «Веселі». «Фієста» (Philippin). 20.30 — Док. телефільм. 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм «Тепло твоїх рук». 22.50 — Новини.

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:
316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділів комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патриотичного виховання та спорту фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; норенторської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Дмитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.